

சிலுவைப்பாதை 2022

- மறைத்திரு. அமிர்தராச சுந்தர் ஜா.

தொடக்க செபம்

முதல்வர்: தந்தை, மகன், தூய ஆவியாரின் பெயராலே, ஆமென்!

எல்லோரும்: இரக்கத்தின் ஊற்றே இறைவா, உம் திருமகன் இயேசுவின் பாடுகளையும் இறப்பையும் நாங்கள் நினைவுகூர்கின்றோம். அவர் நடந்து சென்ற சிலுவையின் பாதையில் அவரைப் பின்சென்று நடந்திட நாங்கள் வந்துள்ளோம். இறுதிவரை இயேசுவின் உண்மைச்சீடராக நாங்கள் வாழ வரமருள வேண்டுமென்று உம்மை இறைஞ்சி மன்றாடுகின்றோம். ஆமென்!

சுருக்கமான மனத்துயர் செபம்:

என் இறைவா! நன்மை நிறைந்தவர் நீர். அனைத்திற்கும் மேலாக அன்புக்கு உரியவர். என் பாவங்களால் உம்மை மனநோகச் செய்துவிட்டேன். ஆகவே நான் குற்றங்கள் பல செய்தேன் எனவும், நன்மைகள் பல செய்யத் தவறினேன் எனவும் மனம் நொந்து வருந்துகிறேன். உமது அருள் துணையால் நான் மனம் திரும்பி, இனிமேல் பாவம் செய்வதில்லை என்றும், பாவத்துக்கு ஏதுவான சூழ்நிலைகளை விட்டு விலகுவேன் என்றும் உறுதி கொடுக்கிறேன்.

எங்கள் மீட்பராம் இயேசு கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் பயனாக,

இறைவா, என்மேல் இரக்கமாயிரும்.

திவ்விய இயேசுவே! எங்களுக்காகவும் உத்தரிப்புநிலை ஆன்மாக்களுக்காகவும் சிலுவைப் பாதையைத் தியானிப்பவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் பலன்களை அடைய விரும்பி, உம் இரக்கத்தைக் கெஞ்சி மன்றாடுகிறோம்.

புனித மரியாவே! வியாகுல அன்னையே! இயேசுவின் பாடுகளின் போது அவரோடு நீர் உடனிருந்து, அவருடைய பாடுகளில் பங்கேற்றது போல, நாங்களும் எங்கள் அயலார் அனுபவிக்கும் துன்பங்களில் அவர்களுடன் இருந்து துணைபுரியும் ஆற்றலைப் பெற உம் திருமைந்தனிடம் எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

சிலுவைப்பாதை நிலையின் தொடக்கத்தில்

இயேசு கிறிஸ்து பாடுபட்ட ----ஆம் நிலை

இயேசுவே! உமது திருச்சிலுவையை ஆராதித்து வணங்கி உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம்.

ஏனெனில் உமது திருச்சிலுவையால் நீர் எங்களை மீட்டருளினீர்.

சிலுவைப்பாதை நிலையின் முடிவில்

தந்தைக்கும் மகனுக்கும் தூய ஆவியாருக்கும் மாட்சி உண்டாகுக.

தொடக்கத்தில் இருந்ததுபோல இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் என்றென்றும் இருப்பதாக. ஆமென்.

எங்கள் மேல் இரக்கமாயிரும் இயேசுவே

எங்கள் மேல் இரக்கமாயிரும் - 2

இறந்த நம்பிக்கையாளர்கள் உமது இரக்கத்தினால் உம்மில் நிறைவாழ்வு பெறுவார்களாக! ஆமென்.

முதல் நிலை

இயேசுவுக்கு மரணத் தீர்ப்பிடப்படுகிறது.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

தவக்காலச் சிந்தனைக்கு நம் திருத்தந்தை அவர்கள் பவுலடிகளார் கலாத்தியருக்கு எழுதிய திருமடல் 06: 09-10-ல் கூறப்பட்ட அறிவுரையை நாம் ஏற்று சிந்திக்க நமக்கு அழைப்பு கொடுத்திருக்கின்றார்: “நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!”. அதே பவுலடிகளார் எபேசியருக்கு எழுதிய திருமடல் 02: 10-ல் “நன்மை செய்து வாழ்வே நாம் எல்லாருமே கிறிஸ்து இயேசு வழியாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம்” என வாழ்வின் நோக்கத்தை தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். பாடுகளின் பாதையில் இந்த சிந்தனையின் அடிப்படையில் சிந்திக்கவே ஆண்டவரது பெயரால் அழைக்கின்றேன்.

ஒருவருக்கு நாம் நன்மை செய்ய நினைத்தோமேயானால், அவரைக் குறித்துப் புறணி பேசாதிருப்பது மிகவும் நல்லது. நான்கு பேர் கூடுகின்ற இடங்களில் எல்லாம் அங்கு இல்லாதவரைப் பற்றிப் பேசுகின்றோம். பேசும் மொழியும் அவரைப் பற்றி உயர்வாக இல்லாமல் தாழ்வாகவே அமைகின்றது.

குறையில்லாத மனிதன் உண்டோ?

பிறரின் குறைகளைப் பேசி நாம் நம்மை உயர்த்திக் கொள்ள நினைக்கின்றோமா?

இல்லை,

பிறரின் குறைகளைப் பேசி அவரை இன்னும் படுகுழிக்குள் தள்ளிவிட நினைக்கின்றோமா?

இதிலே யாருக்காவது நன்மை உண்டா?

பேசுவோருக்கும் பேசப்படுகின்றவருக்கும் பாதகத்தையே உண்டு பண்ணுகிறது என்பதை உணர்ந்து, இருக்கும் நாட்களில் நன்மைகளை, நல்லதை விதைப்போம்; நல்லவைகளைப் பேசுவோம். அது பேசும் நமக்கும் ஊக்கம் தரும். பேசப்படும் நபருக்கும் உற்சாகத்தைத் தரும்.

புறணி பேசும் மனிதர் மிகப்பெரிய சாத்தான். ஒருங்கிணைப்பதைவிட பிரிவினையையே அவன் விரும்புகின்றான். இதற்காக பிறரது குறைகளையேத் தேடித் தேடி அலைந்து கொண்டிருக்கும் சாத்தான் என வாழும் திருத்தந்தையின் கூற்றினை உணர்ந்து நம்மை நாமே திருத்திக் கொள்வோம்.

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

இரண்டாம் நிலை

இயேசுவின் தோள்மேல் சிலுவை சுமத்தப்படுகிறது.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

மனித வாழ்வில் பாரங்கள், சுமைகள் இன்று அதிகரித்துப் போய்க் கொண்டேயிருக்கிறது.

தொற்றுநோய், புற்றுநோய், பொருளாதார சமன் இல்லா நிலை, போர், வன்முறை, அடக்குமுறை, அகதிகளின் அவல வாழ்வு இப்படி அடுக்கிக் கொண்டே போய்க் கொண்டு இருக்கலாம். இதனால் மனிதனின் வாழ்வு, பயணம், மனம் என எல்லாமே பாரமாகிக் கொண்டே இருக்கிறது.

ஒருவர் ஒருவரைப் பார்த்து விழி பிதுங்கி நிற்கின்ற சூழலையேப் பார்க்கின்றோம்.

யார், யார் பாரத்தைக் குறைப்பது? இறக்கி வைப்பது? என்று தெரியாமல் சமூகம் நெருக்கடிக்குள்ளாகியே இருக்கிறது.

“பிறர் உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நீ விரும்புகிறாயோ அதனை நீ முதலில் பிறருக்குச் செய்”.

உன் பாரம் நிச்சயமாக குறையும்.

எளிய தாய் தன்னுடைய வறுமையை மறைத்துவிட்டு பசியோடு, பட்டினியோடு இருக்கும் மாந்தர்களுக்கு இட்லி மிக குறைந்த விலையில் கொடுக்க முற்பட்டார்.

ஆண்டுகள் பல கடந்தாலும், தன் கடமையை விடாது செய்து வந்த அந்த மூதாட்டி இன்றைக்கு பல ஊடகங்களில் பேசப்படும் பொருளாகி, பல இளையோருக்கு மாதிரிகையாகி இருக்கிறார்கள்.

நாமாக, தாமாக முன் சென்று பிறரின் பாரத்தை இறக்கி வைக்க, குறைத்திட முற்படுவோம்.

நம் மனப் பாரம் குறைந்து மகிழ்வு நம்மிலே பிறக்கும்.

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

மூன்றாம் நிலை

இயேசு முதல் முறை கீழே விழுகிறார்.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

நன்மை செய்யத் தெரிந்திருந்தும் அதைச் செய்யாதிருப்பது பாவம் என யாக்கோபு தன்னுடைய திருமடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

இன்றைக்கு பல்வேறு வன்முறை, அட்டுழியம், அராஜகம், பாலியல் குற்றங்கள், போர், அமைதியின்மை, மத ரீதியிலான அடக்குமுறைகள், ஊழல், இலஞ்சம் என பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கின்றதே.

உலகத்திலே இன்று பாவம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்றது என்று புலம்புகின்றோம். மற்றவர்களின் பாவங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நாம், மற்றவர்களைத் துணிந்து தீர்ப்பிடுகின்ற நாம், நான் பாவத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை வசதியாக மறந்து, மறுத்துப் போகின்றோமே என்ன காரணம்?

வீழ்ந்து கிடப்பது மதியீனம், எழுந்து செயல்படுவது, தொடர்வதுதான் அறிவார்ந்த செயல்.

நன்மை செய்யக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமோ? அதற்கென பாடங்கள், பள்ளிகள் உண்டோ?

நம்முடைய வாழ்வில் நிகழ்கின்ற நன்மைகளை எண்ணிப் பட்டியலிட்டாலே போதும்.

ஒவ்வொரு நாளும் எண்ணற்ற நன்மைகள்.

காலையில் இருந்து மாலை வரை ஒவ்வொரு நாளும் எண்ணிப் பார்த்தாலே வியப்பாகவே இருக்கிறது. அத்தனை நன்மைகளால் நாம் நிறைந்திருக்கின்றோம்.

அறிந்தவர்கள், அறியாதவர்கள்,

தெரிந்தவர்கள், தெரியாதவர்கள்,

உறவுகள், இறைவன்

எனப் பலருடைய நன்மைத்தனத்தால் நாம் நிரப்பப்படுகின்றோம், வழிநடத்தப்படுகின்றோம்.

இதனை எண்ணிப் பார்த்தாலே நன்மை செய்ய நாமும் அறிந்து கொள்வோம். இதனை உணர்ந்துப் பார்த்தாலே பாடம் கற்றுக் கொள்ள முடியும்.

பாடம் கற்றுக் கொண்டு, அதனைப் பயனுள்ள விதத்தில் பயன்படுத்தாது இருப்போமேயானால் பாவம் தானே. இதனைத் தானே யாக்கோபு குறிப்பிட்டுக் கூறுகின்றார்.

பாவத்தில் வீழ்ந்து கிடப்பதை விட நன்மை செய்யத் தெரிந்திருக்கும் நாம் ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு பொழுதும், ஒவ்வொரு காரியத்திலும் நன்மைகளை விதைத்து செயல்படுத்துவோமேயானால் இன்னும் நிறைவான நன்மைகளினால் நாம் நிரப்பப்படுவோம் எனப் பவுலடிகளார் கூறும் கூற்று: எபேசியர் 06:08 நன்மை செய்யும் ஒவ்வொருவரும் ஆண்டவரிடமிருந்து நன்மையையே பெறுவர்.

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

நான்காம் நிலை

இயேசு தம் தாயைச் சந்திக்கிறார்.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

பார்வைகள் பலவிதம்.

சில விதமான பார்வைகள் நம்மில் குற்ற உணர்வைத் தூண்டும்.

சில விதமான பார்வைகள் நம்மை திசைமாறச் செய்யும்.

சில விதமான பார்வைகள் நம்மை ஊக்கப்படுத்தும்.

சில விதமான பார்வைகள் நம்மை உயர்த்திக் காட்டும்.

கண்கள் குளமானாலும், தன் பிள்ளையின் உயர்வான நிலை கண்டு பெருமிதம் அடையும் பெற்றோரின் பார்வை குழந்தையை இன்னும் உயர்வடையச் செய்யும்.

பார்வையே ஆயிரம் வார்த்தைகளைப் பேசும். பார்வையின் மொழிக்கு வல்லமை, ஆற்றல், சக்தி, அன்பு உண்டு. கனிவு, பரிவு, இரக்கம், மன்னிப்பு என்று பல மொழிகள் பேசிய ஊதாரி மைந்தனை, பெற்ற தகப்பனின் பார்வை அவனை மனிதனாக்கியது. இறந்தவன் உயிர் பெற்றெழுந்தான்; காணாமல் போனவன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டான்.

தாயின் பார்வை மகனுக்கு உயர்வையும், உறுதியையும், நம்பிக்கையையும் தந்தது. பரிவோடும், தாயன்போடும், கனிவோடும் அன்னை மரியா பாடுகளின் பாதையில் மகனைப் பார்த்திட புதிய உத்வேகத்தோடு எழுந்து தொடர்ந்து நடந்தார்.

நம்முடைய பார்வை பாவத்தையா? இல்லை, புண்ணியத்தையா விளைவிக்கின்றது?

கொடுப்பதற்கு என்ன வேண்டும்? புன்னகையோடு சமூகத்தில் நம்முடைய பார்வை பலருக்கு கனிவையும் இரக்கத்தையும் பரிவையும் பாசத்தையும் மன்னிப்பையும் கொடுத்தால் போதாதா? இதனை விதைக்கிற நமக்கும் இது பலனைத் தானே பெற்றுத் தரும்.

தளர்ச்சியடையாது இத்தகைய பார்வையை நாம் விதைத்து வருவோமேயானால் தக்க காலத்தில் அறுவடை செய்வோம் என்கிறார் பவுலடிகளார். இதனால்தானோ மரியன்னை இன்றைக்கு மகனால், மாண்போடு, மகத்துவத்தோடு, மகிமையோடு விண்ணக, மண்ணக அரசியாகியிருக்கிறார்களோ!

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

ஐந்தாம் நிலை

இயேசுவின் சிலுவையைச் சுமக்க சீமோன் உதவி செய்கிறார்.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

ஓத்தமைவு நற்செய்தியாளர்கள் சிரேன் ஊரைச் சார்ந்த சீமோன் சிலுவையைச் சுமக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தினார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். வயலில் வேலைகளை முடித்துவிட்டு திரும்பிய மனிதரைப் பிடித்து கட்டாயப்படுத்தி, சுமையை ஏற்றி அவருக்குப் பின்னால் சுமக்கச் செய்தார்கள் என்று எழுதப்பட்டு இருக்கிறது.

சில நேரங்களில் கட்டாயத்தின் பேரில் அல்லது கடமையின் பேரில் அல்லது நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் நன்மை செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது. பெற்றோருக்குப் பிள்ளைகள் செய்யும் எந்த நன்மையுமே கடமையின்பேரில் அமைவதாக இருக்கிறது.

சில நேரங்களில் கட்டாயத்தின் பேரில் கூட அமைவது உண்டு. கடமையோ, நிர்ப்பந்தமோ, கட்டாயமோ எதுவானாலும் நன்மை செய்வதில் இருந்து பின்வாங்கக் கூடாது, தளர்ந்து போகக் கூடாது என்பதனைச் சிந்திக்கவே அழைக்கப்படுகின்றோம்.

கடமையோ, கட்டாயமோ எதுவானாலும் நன்மை விளைந்தால் அது நல்லதுவே. ஓய்வு நாள் என்றாலும் கிணற்றிலே பிள்ளையோ, மாடோ விழுந்துவிட்டால் அதனை வெளியே கொண்டு வர முயற்சிப்பது இல்லையா? அதுபோல நன்மை விளையுமானால், கடமைக்காக கூட, கட்டாயத்தினால் கூட

செயல்பட முன்வருவது சிறப்பானது. அது செய்தவருக்கு திரும்ப நன்மையைத் தான் கொடுக்கும். காரணம் விதைத்தது நன்மை என்பதனால், அறுத்துக் கூட்டிச் சேர்ப்பதும் நன்மையாகத் தானே இருக்க முடியும்.

கொலோ 03: 22தொ மனிதர்களுக்கு உகந்தவர்களாகுமாறு வேலை செய்வதாகக் காட்டிக்கொள்ளாமல், ஆண்டவருக்கு அஞ்சி முழுமனத்தோடு வேலை செய்யுங்கள். நீங்கள் செய்கின்ற அனைத்து வேலைகளையும் மனிதருக்காக அல்ல; ஆண்டவருக்காகவே செய்கிறீர்கள் என உணர்ந்து உளமார்ச் செய்யுங்கள். அதற்குக் கைம்மாறாக ஆண்டவர் உங்களுக்கு உரிமைப்பேறு அருளுவார். நீங்கள் உங்கள் ஆண்டவர் கிறிஸ்துவுக்காகவே வேலை செய்யுங்கள்.

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

ஆறாம் நிலை

இயேசுவின் திருமுகத்தை வெரோணிக்கா துடைக்கிறார்.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

ஆண்மகன் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார் என்று தியானித்தோம். இந்த நிலையில் பெண் ஒருவர் துணிவுடனே காயப்பட்ட முகத்தை, கறைப் படிந்த முகத்தை துணியால் துடைக்கின்றார். நன்மை செய்ய முற்பட்ட பெண்ணுக்கு தன் முகத்தை துணியில் பதித்து முத்திரையாகக் கொடுக்கின்றார் இறைமகன் இயேசு.

நன்மை செய்திட துணிவு வேண்டுமோ? மாற்றுக் கருத்து இல்லாத ஒரே பதில் ஆம் என்பது தான்.

இன்றைக்கு இத்தகைய துணிவு இல்லாத நிலையாலேயே பல நன்மைகள் செய்யப்படாமலேயே போகிறது என்பதுதான் உண்மை.

அவங்க என்ன நினைப்பார்களோ?

ஊரு என்ன பேசுமோ?

நமக்கு எதற்கு இந்த வம்பு?

என்று ஒதுங்கிப் போகவே நினைக்கின்ற மாந்தர்களாகவே இருந்து போகின்றோம்.

எதற்கும் துணிவு கொண்டு, யாரைப் பற்றியும் யோசிக்காமல், ஊராரின் பேச்சை ஒதுக்கிவிட்டு தொழுநோயாளரைத் தொட்டு குணமாக்கினார்.

ஓய்வுநாளென்றும் பாராமல் படுக்கையை எடுத்துக் கொண்டு போகப் பணிக்கின்றார்.

நன்மைகளைச் செய்வதற்கும் இத்தகைய ஒரு துணிவு அவசியமானதாகிறது என்பதனைத் தான் இயேசுவின் வாழ்விலும் நாம் பார்க்கின்றோம்.

நான்கு நற்செய்திகளிலும் பேசப்படாவிட்டாலும், நிக்கதேம் எழுதிய நற்செய்தியில் பேசப்பட்டாலும், 11ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் மிகவே அதிகமாகப் பேசப்பட்ட வெரோணிக்காவின் துணிவு இன்று நமக்குப் பாடமாக்கப்பட்டும்.

இயேசுவின் முகம் பதியப்பட்ட அந்த துணிவு பலருக்குச் சுகம் கொடுத்துள்ளது என்பது வரலாற்றில் பேசப்படுகின்ற ஒன்றாக இருக்கின்றது.

நன்மை செய்ய துணிவு கொண்டவர்களாக, தூய ஆவியின் துணையோடு பயணிக்க முன்வருவோம். நன்மை செய்ய துணிவு கொண்ட பேதுரு, “நசரேயனாகிய இயேசுவின் பெயரால் எழுந்து நட” என்று கூறிய போது இயேசுவின் நாமம் அற்புதத்தைச் செய்தது என்று திருத்தூதர் பணியில் 3ஆம் அதிகாரத்தில் பார்க்கின்றோம்.

தூய ஆவியின் துணையோடு, துணிவு மிக்கவர்களாய் நன்மை செய்ய முன்வருவோம்.

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

ஏழாம் நிலை

இயேசு இரண்டாம் முறை கீழே விழுகிறார்.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

சமூகம் இன்று தற்பெருமை, புகழ்ச்சியில் மயங்கிப் போய்க் கிடக்கிறது. பிறர் போற்ற வேண்டும், பிறர் புகழ வேண்டும், பிறர் பார்க்க வேண்டும் என்றே பல காரியங்களைச் செய்யத் துடிக்கின்றோம்.

பிறருக்கு அன்னம் கொடுப்பதைவிட விளம்பரப்படுத்திப் புகழ்தேட நினைக்கின்ற உலகமாக மாறி வருகின்றது.

திருவிழாவிற்கு தொடங்கி, சாவில், காதணி விழாவில், கடைத் திறப்பு என எல்லாவற்றிற்கும் விளம்பரம் செய்து பிரபலங்கள் என யார் யாரையோ பெரியவர்களாக்கிப் பார்த்து, அற்புதமான புகழ்ச்சிக்கு அடிமைப்பட்டு

கிடக்கின்ற இந்த உலகத்தில் இன்றைக்கு நன்மை செய்திட தடையாய் இருப்பது விரக்தியும், வெறுமையுமான மன உணர்வே.

நான் இதனை, இவர்களுக்குச் செய்வதால் எனக்கு என்ன இலாபம் கிடைக்கும்? என எண்ணிப் பார்த்து, கேட்டுப் பார்த்து மடையர்களாக தன்னுடைய உரிமையை விட்டுக் கொடுத்து அல்ப காசுக்கு ரூ. 500க்கு ரூ. 2000க்கு ஓட்டையே விற்று வெறுமையைத் தான் சம்பாதித்து வீழ்ந்தே கிடக்கின்றான் மனிதன்.

பலனை எதிர்பாராமல் தன் வேலைகளைச் செய்கின்ற நிலையில்லாது, எதிலும் எல்லாவற்றிலும் பலனை எதிர்பார்த்து எதிர்பார்த்து செய்யும் மனிதன் விரக்தியையே பெற்றுக் கொள்கின்றான்.

எதுவும் பலன் இல்லை என்றவுடன் தனக்கு இருக்கிற ஆற்றலை, அறிவை, திறமையைப், பொருளை குழி தோண்டிப் புதைத்து வைக்கின்ற மூடனாகின்றான்.

இதனாலேயே பல நேரத்தில், ஆண்டவர் கூறுவது போல, இருப்பதும் பிடுங்கப்பட்டு, இல்லாதவனாக வெறுமையைச் சம்பாதிக்கும் மனிதனாகின்றான்.

நன்மை செய்யும் மனம் அற்புதங்களை, அதிசயங்களையே காணும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இல்லை என்பதுவே இயேசுவின் வாழ்வு சொல்லும் பாடம்.

ஐந்து அப்பங்களைக் கொண்டு ஐயாயிரம் பேர் உண்ணச் செய்திட்டதற்கு நன்மை செய்யும் மனமே காரணமானது என்பதுவே உண்மை.

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

எட்டாம் நிலை

இயேசு எருசலேம் பெண்களுக்கு ஆறுதல் கூறுகிறார்.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

லூக்கா 23: 27-28 பெருந்திரளான மக்களும் அவருக்காக மாரடித்துப் புலம்பி ஒப்பாரி வைத்த பெண்களும் அவர் பின்னே சென்றார்கள். இயேசு அப்பெண்கள் பக்கம் திரும்பி, “எருசலேம் மகளிரே, நீங்கள் எனக்காக அழவேண்டாம்; மாறாக உங்களுக்காகவும் உங்கள் மக்களுக்காகவும் அழுங்கள்.”

அழுவாரோடு அழுங்கள்; மகிழ்வாராடு மகிழுங்கள்.

இன்றைய காலச் சூழலில் மனிதன் தனிமையாக அழுகின்றான். தனிமையில் சிரிக்கின்றான். தன்னை தனிமைப்படுத்திக் கொள்ளவே விரும்புகின்றான்.

கூட்டு வாழ்வு, கூட்டுச் செயல்பாடு என்பது மிகவே அருகிப் போய்விட்டது என்பதுவே உண்மை.

இயேசுவின் வாழ்வு என்பது அனைத்துலக மக்களின் பாவங்களுக்காகவே தன்னைச் சிலுவையில் கையளிக்க முன்வந்தார்.

உங்கள் மக்களுக்காக அழுங்கள் என்றே குறிப்பிடுகின்றார்.

நாம் தனிமையை விரும்பினாலும் தனித்திருப்பதில் சுகம் எனக் கண்டாலும் ஏதாவது ஒரு விதத்தில் கூட்டுச் செயல்பாடு, கூட்டு முயற்சி என்பது சேர்ந்து, ஒத்துச் சிந்திப்பது என்பது தவிர்க்க முடியாததாகிறது என்பதுவே உண்மை.

அழுவாரோடு அழுவதும், மகிழ்வாரோடு மகிழ்வதும் ஒருவிதத்தில் நன்மையே.

பிறரது இன்பத்தில் அல்லது துன்பத்தில் பங்கெடுக்கும் போது நாம் யாருடன் சேர்ந்து பங்கெடுக்கின்றோமோ அவர்களுக்கு ஒரு பலம் சேர்க்கின்றது. நம்பிக்கையை அவர்களில் விதைக்கின்றோம். பாரம் குறைகிறது; மகிழ்வு இரட்டிப்பாகின்றது. இது நன்மையாகின்றது.

நமக்கு என்ன நன்மை கிடைக்கின்றது என்றால் இன்று நாம் பிறரது துன்பத்தில் பங்கெடுத்து, இன்பத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் போது நாமே துன்பத்தில், துயரத்தில் விழும்போது துணைக்கு முன்வருவார்கள்.

இன்று நாம் முன்சென்று விதைப்பதையே என்னுடைய அறுவடையின் நாளில் நான் கூட்டிச் சேர்க்க முடியும் என்பதுவே உண்மையாகின்றது.

நம் பாவங்களுக்கு மட்டுமல்ல, அகில உலக மக்களின் பாவங்களுக்காகவும் ஆண்டவரைத் தேடுவோர், தேடாதோரின் பாவங்களுக்காகவும் நாம் இன்று பரிகாரம் செய்ய முன்வரும் போது இறைமகனது இரக்கத்தையும் மன்னிப்பையும் இந்த பிரபஞ்சம் பெற்றுக் கொள்ளும். அது நமக்கு நன்மையாகவே அமையும்.

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

ஒன்பதாம் நிலை

இயேசு மூன்றாம் முறை கீழே விழுகிறார்.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

கணினி உலகில் இன்று மனிதன் உலகத்தைச் சுருக்கி விட்டான். முகம் தெரியாத நபரோடு மணிக்கணக்காக பேச முற்படுகின்றான். இருளாக்கிக் கொண்ட தன் சுற்றுப்புறத்தில் ஒளி கொண்ட அலைப்பேசி, மடிக்கணினியைக் கொண்டு பாவக் கூச்சமே இல்லாத பல பாவச் செயல்களை செய்திட முன்வருகின்றார். மணிக்கணக்காக சின்னத்திரை, வெள்ளைத்திரைகளையே பார்த்துக் கிடக்கும் மனிதன் ஊதாரியாய் அதிலே உல்லாசத்தைத் தேடிக் கொள்கின்றான்.

உலகத்தை இன்று சுருக்கிக் கொண்ட மனிதன் தன் இதயத்தையும் சுருக்கிக் கொண்டான் என்பதுவே உண்மை.

காவல்துறை உயர் அதிகாரி ஒருவர் சமூகத்திற்கு வேண்டுகோள் ஒன்று வைக்கின்றார். விபத்து, ஆபத்து என்று வரும்போது இன்று செல்ஃபி எடுத்து தங்களது பதிவே முதலாவதாக ஊடகங்களுக்குச் செல்கிறது என்பதில் பெருமை காணும் மனிதர்கள் இன்று மிகப் பலராக மாறியிருக்கிறார்கள் என்பதுவே வேதனையைத் தருகிறது.

ஆபத்து, விபத்தில் என்ன நன்மை, என்ன உதவி செய்யலாம் எனச் சிந்திக்க மறுக்கின்ற மனிதன் சமூகத்திற்கு பெரும் ஆபத்தைத் தான் விளைவிக்கின்றான் என்கிறார்.

உரோமை எரியும் போது மன்னன் பிடில் வாசித்தாராம். அதுபோல இன்றைய வளரும் தலைமுறையினர் மின்னணு சாதனங்களைக் கொண்டு, நன்மை செய்ய பழகிக் கொள்ளாமல், விளையாட்டு என்று சொல்லி, பிறரைச் சுடவும், பிறரைச் சாகடிக்கவும், பிறரைப் பழிவாங்கவும், பிறரை வீழ்த்தவும் பழகி, அதிலே மகிழ்வு காண்கின்றனர் என்பது எவ்வளவு வேதனை மிகுந்தது.

வீழ்ந்து கிடக்கும் மனிதத்தை எழுந்து நிற்க செய்யப் போவது என்று?

நிலை கெட்ட மாந்தரை எண்ணி வருந்துவதா?

இல்லை, இந்தப் பட்டியலில் என்னை இணைத்துக் கொள்ளாது, மின்னணு சாதனங்களைக் கொண்டும் நம்மால் நல்லது செய்திட முடியும்.

எனக்குப் பெருமை சேர்க்கும் செயல்களை அல்ல, சமூகம், மாந்தர் தம் உயர்வுக்காய் உதவிட அதனைப் பயன்படுத்துவேன் என உறுதி கொள்வது சிறப்பானது.

மின்னணு சாதனங்களுக்கு அடிமைப்பட்டு, வீழ்ந்து கிடக்கும் மனிதனாய் அல்லாமால், அதனைப் பயன்படுத்தி நல்லது செய்திட, நன்மையை விதைத்திட முன்வருவோம்.

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

பத்தாம் நிலை

இயேசுவின் ஆடைகளைக் களைகிறார்கள்.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

ஆடை அலங்காரம் இன்றைக்கு மனித இனத்தில் மிகப் பெரிய ஒரு காரியமாகவே கருதப்பட்டு, பார்க்கப்பட்டும் வருகின்றது.

ஆடைகளை அலங்காரமாக அடுக்கி வைத்துப் பார்ப்பதில் சிலருக்கு இன்பமுண்டு.

கிழிந்த ஆடைகளை, அலங்கோலமாக போட்டுப் பார்க்கும் மனிதர்கள் சமூகத்தில் மிகவே உயர்ந்தவர்களாக கருதப்படுகிறார்கள்.

அங்கங்கள் தெரிய ஆடை அணிவது என்பது இன்றைக்கு கலாச்சாரமாக கருதப்படுகின்றது.

இது நம்முடைய பண்பாடாகுமோ?

கசங்கிய, அழுக்கான, கிழிந்த ஆடைகளை அணிந்து பள்ளி செல்லும் மாணவ, மாணவிகள், தெருவோரக் கடைக்காரர்கள், வறுமையிலே வாடும் மனிதர்கள் உயர்வானவர்களாக கருதப்படுவது இல்லையே ஏன்?

இடுப்பு தெரிய, உள்ளாடை தெரிய ஆடை அணிவது மானத்தை மறைக்கவா? இல்லை மானங்கெட்ட மானிட சமூகத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டவா?

ஆடை மனிதனை அடையாளம் காட்டுகிறது என்பது உண்மை தான். ஆள் பாதி, ஆடை பாதி என்பது நம்முடைய முன்னவர்கள் கூற்று.

அணிந்திருக்கும் ஆடை கசங்கி, அழுக்கேறி போய் இருக்கலாம். ஆனால் சில நல்ல மனிதர்களின் மனிதாபிமான செயலால் அவர்கள் மாண்பு, மகிமை, மகத்துவம், அமைதி சிறப்பாக பேசி நிற்கிறது என்பது உண்மையே.

மதுரையில் ஒரு எளிய, வயது முதிர்ந்த தம்பதியர் மதிய உணவு ரூ. 10க்கு கொடுத்து வருகிறார்கள் எனப் பேசப்பட்டது. அவர்களின் சிறப்பான இந்த சேவை அவர்களை மிகவே உயர்வாகப் பேசியது என்பது உண்மை.

காந்தியடிகளார், “என்னவர் ஆடையின்றி இருக்க நான் எதற்கு இத்தனை ஆடைகளோடு?” என தன் ஆடை குறைப்பை செய்ய முற்பட்ட பின்னர் அவரது கொள்கை ‘அகிம்சை’ மிகவே பிரபலமாகி மகாத்மா என்ற அடைமொழியைக் கொடுத்து நிற்கின்றது நாடு.

பாரதத்தின் வடக்கே ஒரு குருவை நிர்வாணப்படுத்தி பல மைல்கள் இழுத்துச் சென்றது ஒரு கூட்டம்.

இயேசுவின் ஆடைகள் களையப்பட்டாலும் அவர் அதை அவமானமாகக் கருதவில்லை. அதற்காக தன்னுயிரை மாய்த்துக் கொள்ளவும் நினைக்கவில்லை.

இவர்கள் செய்த பல நன்மையான காரியங்கள் இவர்களுக்கு இவர்களது மானத்தை மறைக்கும் அடையாளமாக இவர்களது பெருமை, மாண்பு, மகத்துவம், அமைதியை இவர்களுக்கு தேடித் தந்தது என்பதுவே உண்மை.

ஆடை, ஆடம்பரம், அணிகலன், அலங்காரம் என சொல்லித் திரியும் மாணுட சமூகம் நன்மைகளால், நல்லது செய்யும் நற்செயல்கள் தான் தன்னை பெருமைப்படுத்தும், தனக்கு அமைதியைப் பெற்றுத்தரும் என அறிந்து கொண்டால் சிறப்பு.

உரோமையர் 2:10 நன்மை செய்யும் அனைவருக்குமே பெருமையும் மாண்பும் அமைதியும் கிடைக்கும்.

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

பதினொன்றாம் நிலை

இயேசுவைச் சிலுவையில் ஆணிகளால் அறைகிறார்கள்.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

எரேமியா நூலில் கூறப்பட்டுள்ள வாக்கு 17: 05 மனிதரில் நம்பிக்கை வைப்போரும் வலுவற்ற மனிதரில் தம் வலிமையைக் காண்போரும் சபிக்கப்படுவர் என்று.

வலுவற்ற மனிதராக வருத்தங்களோடு, வேதனைகளோடு, இரத்தம் சிந்தி, காயங்கள் இரணமாகிப் போன நிலையில், ஆடைகள் களையப்பெற்ற நிலையில் உள்ள இயேசுவைச் சிலுவையில் தொங்கவிட அறைகிறார்கள்.

வலுவற்ற மனிதரில் தம் வலிமையைக் காட்டுகின்றார்கள் போர்வீரர்கள். இவர்கள் கூலிக்கு மாரடிக்கும் கூட்டம் தானே.

கோழையாக்க கை கழுவிய பிலாத்து, 'மக்களுக்காக ஒருவர் மட்டும் இறப்பது நல்லது' என ஆலோசனை சொன்ன கயபா, இவருடைய மாமனார் அன்னா என்ற தலைமைக் குழு இவர்களுடைய கைக் கூலிகள் தானே இந்த போர்வீரர்கள்.

ஒரு சில பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் தங்களது முரட்டுத்தனத்தை வெளிக்காட்டி எங்கோ உள்ள தங்களது கோபத்தை, பிற வழிகளில் தங்களது கோபத்தைக் காட்ட முடியாத நிலையில் பிள்ளைகளை முரட்டுத் தனமாக அடித்து துவைப்பதை சில காணொளிகள் காட்டியுள்ளன.

இதற்காக ஒட்டு மொத்த வளரும் சமூகத்தை அடிக்கக் கூடாது என்று உள்ளதா?

நீதிமொழிகள் நூலில் பிரம்பை எடுக்க தவறுகிற பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு துரோகம் செய்கின்றார்கள். பிரம்பால் அடித்தால் அவர்கள் சாக மாட்டார்கள் என்று சொல்லும் வேதவாக்குக்கு எப்படி செவிசாய்ப்பது?

பிரம்பும் கண்டித்து திருத்தலும் ஞானத்தைப் புகட்டும்.

இன்றைக்கு கண்டிக்க, தண்டிக்கத் தயங்குகின்ற பெற்றோரும், ஆசிரியர்களும் தங்களது பொறுப்பில் இருந்து தவறுகிறார்கள் என்பதுவே உண்மை.

கண்டிக்க, தண்டிக்க கூடாது என்று சொல்லி பெற்றோர், ஆசிரியர்களுக்கு எதிராக போர்க்கொடி தூக்கும் எந்த குழந்தையும் பக்குவமடைவது, பயிற்சி பெறுவது எப்படி?

சிராய்ப்புகள் பெறாமல் சைக்கிள் ஓட்டி விட முடியுமா?

வலிகளும் வேதனைகளும் இல்லாமலா நம்மை நம் தாய் பெற்றெடுத்தார்கள்?

திருவெளிப்பாடு 03: 19 "நான் யார் மீது அன்பு கூர்கின்றேனோ அவர்களைக் கண்டித்து தண்டித்து திருத்துகின்றேன். எனவே நீ ஆர்வம் கொண்டு மனம் மாறு" என வேதம் சொல்லுகிறது.

கண்டிக்க தண்டிக்க மறுக்கும் போது குழந்தைகள் மீது உண்மையான அன்பு இல்லாமல் போகிறது என்று கூறலாமா?

பிள்ளைகள் உணர வேண்டிய காலமிது. நம்முடைய நன்மைக்காகத் தான், நம்முடைய வாழ்வுக்காக தான் நம்மீது கொண்ட அன்பினால்தான் நம்மைக் கண்டிக்கின்றார்கள், தண்டிக்கின்றார்கள்.

“அடி உதவுவது போல் அண்ணன் தம்பி உதவுவது இல்லை” என்பார்கள் முன்னோர். நம்முடைய நன்மைக்காக, நம்முடைய மீட்புக்காக அவர் அடிகளை, உதைகளைத் தாங்கிக் கொண்டார்.

நன்மைக்காகவே பிள்ளைகள், மாணவ மாணவிகள் தடுமாறும் போது கண்டித்து, தண்டித்து, திருத்த முற்படுவது கடமையும் பொறுப்பும் ஆகும்.

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

பனிரெண்டாம் நிலை

இயேசு சிலுவையில் உயிர் துறக்கிறார்.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

சில பல இடங்களில் இரு வேறுபட்ட நிகழ்வுகள் நடந்தேறுவது உண்டு. ஒருவருக்கு சாவு நெருங்குகிறது என்பதால், உடனே சுற்றத்தார், உறவுகள், அண்டை வீட்டார் ஒன்று கூடி அவர்கள் செய்த நல்ல பல காரியங்களைப் பேசி மகிழ்ச்சியோடு, மனநிறைவோடு அவர்கள் தைரியமாக மரணத்தை எதிர்கொள்ள செய்வது உண்டு.

ஒரு பணித்தளத்தில் நண்பகல் வேளையில் பணியாளரை அவசரமாய் அழைத்தார்கள், ஊரார் கூடியிருக்க, பாடல்கள் பாட, செபங்களைச் செபிக்க, அப்பணியாளர் அவர்களது கரத்தைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்க, ஒரு நேரத்தில் அவர்கள் கரமும் அப்பணியாளர் கரமும் அவர்கள் மார்பிலே வைக்க மிகவே அமைதியாக உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிந்தது.

சில நேரங்களில் மரணத்தைச் சந்திக்கின்றவர் மரண பயத்தில் ஓலமிட, ஊரார் கதறிக் கூப்பாடு போட, ஒரே ஆர்ப்பாட்டமாக, அவலமான ஒரு சூழலை அந்த மனிதன் சந்திக்க நேரிடுகிறது.

மரணம் என்பது எல்லாருக்குமானது.

மரணம் என்பது தவிர்க்க முடியாதது.

மரணம் என்பது இழப்புத்தான்.

மரணம் என்பது கோழையான உள்ளத்தாருக்குப் பயமானது.

மரணம் என்பது நம்பிக்கையாளர்களுக்கு ஆதாயமே.

சாவு எனக்கு ஆதாயமே என்றார் பவுலடிகளார்.

மரணம் உண்டு, சந்தித்தே ஆக வேண்டும் என்பது உறுதியானால், அதனைத் துணிவுடனே சந்திக்க, மரணத்தை எதிர்நோக்கியுள்ள மனிதருக்கு அவர் செய்த நன்மைகளை எடுத்துச் சொல்லி, நல்லவைகளைப் பேசி, நம்பிக்கையுடனே அதனை எதிர்கொள்ள செய்வது என்பது எவ்வளவு சிறப்பானது.

இது மரணத்தைச் சந்திக்கும் அந்த ஆத்துமாவிற்கு எவ்வளவு நன்மையைச் சேர்க்கும் என்பதனை உணர்வோம்.

சிலுவையடியில் தாயும், சீடரும், சில பெண்களும்.

இளம் வயது கோரச் சாவு, அநியாயமான தீர்ப்பு, தண்டனை.

தாயின் மனம் என்ன வேதனைப்பட்டு இருக்கும்?

பேச்சற்ற நிலையிலும் பார்க்க கூட சகிக்காத தோற்றமாய் இருந்தாலும் தன்னுடைய உடனிருப்பால் நம்பிக்கையை, நல்லதை விதைக்கிறார்கள்.

மகனோ மகிழ்ச்சியோடு, “தந்தையே! உமது கரத்தில் என் ஆவியை ஒப்படைக்கின்றேன்” என மரணத்தைச் சந்திக்கின்றார்.

நன்மை செய்யும் ஆர்வம் நம்மில் இருந்தால், மரண வேளையில் உடனிருப்பால் நல்ல பேச்சு, நல்ல பார்வை, நல்ல மனத்தோடு ஆத்மா இறைப்பதம் சேரச் செய்வோம்.

உடனிருப்பால் மரணத்தால் ஏற்படுகின்ற இழப்பைச் சந்திக்க இருக்கின்றவர்களுக்கு ஆறுதல் கொடுப்போம்.

அடியாருக்கு பேரின்ப வீட்டின் கதவுகளைத் திறந்தருள இறைவனை வேண்டுவதோடு, இங்கிருக்கும் நாங்கள் அனைவரும், கிறிஸ்துவைச் சந்தித்து உம்மோடும் மரித்தவரோடும் எந்நாளும் ஒன்று சேர்ந்திருப்போம் என்ற நம்பிக்கை நிறைந்த சொற்களால் ஒருவரையொருவர் தேற்றிக் கொள்ள செய்திடுவோம் என உறுதியெடுப்போம்.

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

பதிமுன்றாம் நிலை

இயேசுவின் திருவுடலை மரியாவின் மடியில் வளர்த்துகிறார்கள்.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

பிறரின் மனவேதனை அறிந்து, ஆறுதல் அளிப்பது என்பது மிகவே உன்னதமான, உத்தமமான, நன்மையான காரியமாகும்.

தாயின் வேதனையைத் தணிக்க யோவான் திருத்தூதரும் இன்னும் சில பெண்களும் ஆறுதலாக உடன் இருந்தார்கள் என எழுதப்பட்டு இருக்கிறது.

யோவான் 11இல் இலாசர் இறந்த வீட்டில் கூட ஆறுதல் சொல்ல பலர் அங்கு வந்திருந்தனர். இயேசுவும் அங்கு சென்றார் என்பதனைப் பார்க்கின்றோம்.

இறப்பினால் மட்டுமல்ல, இன்று பல்வேறு காரண காரியங்களால் கூட மனவேதனை ஏற்படுகின்றது என்பது உண்மை.

அவமானமான காரியங்களால், பொருளாதார நெருக்கடியினால், விபத்தினால் ஏற்படுகின்ற, காலம்பட்ட நோயினால், ஏமாற்றத்தால் இப்படிப் பல காரண காரியங்கள் உண்டு. இவைகளினால் மனித மனம் வேதனையடைகிறது. இதனை மெல்லவும் முடியாமல் விழுங்கவும் முடியாமல் பலர் மனப் புழுக்கத்திற்கு ஆளாகி, மன உளைச்சலால் தற்கொலை செய்யத் தூண்டப்படுகிறார்கள்.

சிலர் அவநம்பிக்கையடைந்து தங்களுக்கு யாரும் இல்லை என்ற உணர்வினால் இதய அடைப்பு ஏற்பட்டு மரணிப்போர் உண்டு.

தங்களை தனிமைப்படுத்திக் கொண்டு மனநோயாளியாகிப் போவோரும் உண்டு.

ஆறுதல் பெறுவதை விட ஆறுதல் கொடுப்பது என்பது தற்போதைய காலத்தின் கட்டாயமாக இருக்கிறது. நாமாக முன்வந்து பிறருக்கு ஆறுதல் கொடுத்திட, நன்மை செய்திட முன்வரும்போது நிச்சயமாக தேவ ஆறுதல் நம்மைத் தேற்றும் என்பது உண்மையே.

நம்மையும், நம்முடைய பிரச்சினைகளை மட்டுமே சிந்தித்து, பேசித் திரியாமல் பிறரை மனத்திலே இருத்தி, அவர்களுக்கு வாழ்வில் நாம் ஆறுதலாக செயலாற்றிட முன்வரும்போது இறை ஆறுதல் நமதாகும்.

ஆட்டோ ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் திருமதி. தேவி என்கிற சகோதரி இக்கொரோனா தொற்றுக் காலத்தில் தன்னால் இயன்ற அளவுக்கு மதிய உணவு எளிமையாகச் செய்து அரசுப் பொது மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் சென்று பல நூறு பேருக்கு கொடுத்து உதவிய அவர்களுக்குப் பலரும் பல

விதத்தில் ஆறுதலாக இருந்து, அவர்களது பணியினைப் பாராட்டி ஊக்கப்படுத்தியது ஊடகம் சொன்ன உண்மை நிகழ்வு.

இதுபோல இன்னும் பல உண்டு.

“ஆறுதல் அளிப்போம் ஆண்டவரே!” என தவக்காலத்தில் சொல்லும் நாம், செபிக்கும் நாம் சின்னஞ்சிறியச் சகோதரர்களுக்கு இதனைச் செய்ய முன்வருவோம். அது இறைவனுக்கே செய்வதாகும்.

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

பதினான்காம் நிலை

இயேசுவின் உடல் அடக்கம் செய்யப்படுகிறது.

நன்மை செய்வதில் மனம்தளராதிருப்போமாக!

உடல் அடக்கம் என்பது மிகவே முக்கியமான ஒன்று. விவிலியத்தில் தோபித்து தன்னுடைய கடமையாகவே இதனையேற்று செய்து வந்தார் என்று எழுதப்பட்டு இருக்கிறது.

இன்றைக்குகூட இப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் நம்முடைய மத்தியில் உள்ளார்கள் என்று ஊடகங்கள் பேசுகின்றன.

கேட்பாரற்று உள்ள உடல்கள், கோரப்படாத உடல்கள், யாருமே இல்லாத நிலையில் மரணித்த அன்பர்களின் உடல்கள் இதனையெல்லாம் தானாக முன்வந்து கையெழுத்திட்டுப் பெற்று, கொண்டு போய் தன் செலவில் அவர்கள் எந்த மதத்தினரோ அந்த மதத்தின் அடிப்படையில் நல்லடக்கம் செய்கின்ற மனிதர் உண்டு என்று சொல்லப்படுகின்றது.

உடலும் புனிதமானது. இறப்புக்குப் பின்னர் அந்த உடல் முறையாக அடக்கம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதுவே உண்மை.

வாழும் வரை மனிதனாகக் கருதப்பட்டு, இறந்தவுடன் பிணமாகக் கருதப்படுகின்றவனின் உடல் அடக்கம் என்பது முறைப்படி நடந்தேறவே வேண்டும்.

உடலில் இருந்து ஆன்மா அகன்ற பொழுதிலும் அந்த உடல் புனிதமாகவே கருதப்பட வேண்டும். அதனை முறையாகவே அடக்கம் செய்திட வேண்டும்.

விவிலியத்தின் தொடக்க நூலில் ஆபிரகாம், சாரா, ஈசாக்கு, ரெபேக்கா, லேயா என அனைவரும் முறையான இடத்தில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டனர் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

விவிலிய மாந்தர்கள் எல்லாரும் தத்தம் மூதாதையரோடு அடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள் என விவிலியத்தின் நூல்கள் நமக்குத் தெளிவாகவே கூறுகின்றது.

தோபியா தம் தந்தையின் அருகிலேயே தன் தாயை அடக்கம் செய்தார் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

திருமுழுக்கு யோவானின் உடலை அவருடைய சீடர் வந்து எடுத்துச் சென்று அடக்கம் செய்தனர் என மத்தேயு நற்செய்தி கூறுகிறது.

இன்று பரவலாக அடக்கம் செய்யப்பட இயலாத நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு முன்வந்து உதவிட நல்ல காரியங்கள் நடைபெறுவதைப் பார்க்க முடிகிறது. இது இன்னும் தீவிரமாய் கடைப்பிடிக்கப்பட்டால் நல்லது.

அதே வேளையில் அடக்கத்திற்கு மேள தாளங்கள், வாண வேடிக்கைகள் என பண விரயங்கள் தவிர்க்கப்பட்டால் நல்லது.

எளிமையாய், நன்மைகள் விளையும் விதத்தில் அடக்கச் சடங்கு அடக்கமான முறையில் நடைபெறுமேயானால் பாராட்டுக்குரியதே! இந்த நன்மையில் நம்முடைய பங்கும் இருக்குமேயானால் இறைவனின் பாராட்டுக்கு நாமும் உரியவர்களாவோம்.

நன்மை செய்வோம்!

நலம் பெறுவோம்!!

சிலுவைப்பாதை முடிவில்

பொறுத்தருளும் கர்த்தாவே!

உமது ஜனத்தின் பாவங்களைப் பொறுத்தருளும்.

என்றென்றைக்கும் எங்கள்மேல் கோபமாயிராதேயும் சுவாமி.

தயவாயிரும் சுவாமி தயவாயிரும்.

திருத்தந்தையின் கருத்துக்களுக்காக...

விண்ணுலகில் இருக்கிற எங்கள் தந்தையே, உமது பெயர் தூயது எனப் போற்றப்பெறுக! உமது ஆட்சி வருக! உமது திருவுளம் விண்ணுலகில் நிறைவேறுவது போல மண்ணுலகிலும் நிறைவேறுக!

எங்கள் அன்றாட உணவை இன்று எங்களுக்குத் தாரும். எங்களுக்கு எதிராகக் குற்றம் செய்வோரை நாங்கள் மன்னிப்பது போல எங்கள் குற்றங்களை மன்னியும். எங்களை சோதனைக்கு உட்படுத்தாதேயும். தீமையிலிருந்து எங்களை விடுவித்தருளும். ஆமென்.

அருள் நிறைந்த மரியே வாழ்க! / ஆண்டவர் உம்முடனே. / பெண்களுள் ஆசி பெற்றவர் நீரே. / உம்முடைய திருவயிற்றின் கனியாகிய இயேசுவும் / ஆசி பெற்றவரே./

புனித மரியே / இறைவனின் தாயே / பாவிகளாய் இருக்கிற எங்களுக்காக / இப்பொழுதும் / எங்கள் இறப்பின் வேளையிலும் / வேண்டிக்கொள்ளும். / ஆமென்.

தந்தைக்கும் மகனுக்கும் தூய ஆவியாருக்கும் மாட்சிமை உண்டாகுக.

தொடக்கத்தில் இருந்ததுபோல இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் என்றென்றும் இருப்பதாக. ஆமென்.

தந்தை, மகன், தூய ஆவியாரின் பெயராலே, ஆமென்!